

РЕШЕНИЕ

№ 3518

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА Гражданско дело
№ 20231110120280 по описа за 2023 година

Ищецът Г. О. З., с ЕГН *****, с адрес: гр. С... лично и чрез особения си представител адв. Р. Р. е предявил срещу ЧСИ М. Б., с рег. № ... на КЧСИ, с адрес: гр. С.... искове с правно основание чл. 441 от ГПК, във вр. с чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД за следното:

Да се постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 471 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди и сума в размер на 500 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищеца, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба – 31.01.2023г. до окончателното им изплащане.

Ответникът е получил препис от исковата молба, ведно с приложенията ѝ и е депозирал отговор в срок, с който оспорва исковете по основание и размер.

Ищецът Г. З. излага твърдения за това, че срещу него е образувано изп. дело от „Т“ ЕАД въз основа на изпълнителен лист, издаден по гр.д. 54767/2014г. описа на СРС за олихвяема сума от 3 660 лева, ведно със законна лихва от 10.10.2014г. за имот, находящ се в С..., продаден на публичен търг през м.май 2015г. Ищецът твърди, че на 21.12.2022г. бил уведомен от НОИ с документ с изх. № 1023-21 - 3920# 1 /29.11.2022г., че върху пенсията, която получава

поради инвалидност ще му бъде наложен заповор от ЧСИ Б. по заповорно съобщение с изх. № .../21.11.2019 г., считано от 01.08. 2022г. Такъв заповор бил наложен, но тъй като ищецът счита, че заповора е наложен върху несеквестрируемо вземане е незаконосъобразен и е уведомил за това ЧСИ Б. с писмо с обратна разписка, подписана от служител в кантората му на 19.12.2022г. Въпреки това, ЧСИ Б. не вдигнал заповора, наложен върху пенсията. Ищецът счита, че с действията си ЧСИ Б. виновно му е причинил имуществени и неимуществени вреди в следните размери: 471 лв. имуществени вреди, изразяващи се в удържки от пенсията му и 500 лв. неимуществени вреди. От имуществените вреди: 311 лв. били удържани до м. февруари 2023г.; за м. февруари 2023г. удържаната сума била в размер на 80, 16 лв., за м. март 2023г. сумата била в размер на 10 лв.; от коледните добавки били удържани 70 лв. Ищецът прави искане да му бъдат възстановени и евентуално направените удържки за м.април 2023г. и следващите, както и евентуално върху отпуснати великденски добавки. Ищецът твърди, че неимуществените вреди, които е претърпял се изразяват в обостряне на нервно-психическото му състояние и физическо такова (на сърдечно-съдовите му заболявания), в стрес, страх от летален характер, породен от липсата на пари за лекарства - около триста лв/мес., в отчаяние, безизходица.

Ответникът ЧСИ Б., чрез пълномощника си излага твърдения, че ищецът Г. О. З. е длъжник по изпълнително дело № 3004/2018г. по описа на неговата кантора, образувано по молба на „Г“ ЕАД с приложен изпълнителен лист от 06.06.2016г., като на съдебния изпълнител е възложено да проучи имущественото състояние на длъжника и да определи начина на изпълнение съгласно чл. 18 от ЗЧСИ. След образуването на изпълнителното дело, на 31.07.2018 г., до длъжника е изпратено съобщение изх. № 70197/01.08.2018г. и Постановление за приети разноси от същата дата, връчени чрез залепване на уведомление. По молба на вискателя е направена справка за наличие на трудово възнаграждение или пенсия на длъжника, установена е пенсия и е наложен заповор на пенсията му със заповорно съобщение изх. № .../21.11.2019г. В отговор на наложения заповор, от НОИ отговорили с писмо изх. № .../1 от 29.11.2019г., че не е наложен заповор на пенсията, тъй като размерът ѝ е под размера на минималната работна заплата за страната. Едва от 01.08.2022г., когато пенсията на длъжника е увеличена, е наложен заповор и е определена удържка в размер на 50,26 лв., съгласно чл. 446, ал.1 от ГПК, съобразно

Тълкувателно решение № 2/26.06.2015г. на ВКС и уведомление от НОИ вх. № .../24.08.2022г. След 01.11.2022г. удръжката е 80,16 лв., съгласно уведомление вх. № .../28.10.2022г. С уведомление вх. № .../28.04.2023г. длъжникът е уведомил съдебният изпълнител, че публичните му задължения, които се събират служебно в изпълнителното производство са погасени, поради което е направена нова справка и това е удостоверено с удостоверение вх. № .../02.05.2023г. Така от принудително събраните суми, публични задължения на длъжника не са плащани, а са преведени 361,90 лв. на вискателя.

Ответникът оспорва възраженията на ищеца, че „парични средства с произход инвалидна пенсия” са несеквестируеми доходи, което не намира основа в закона. Несеквестируем доход съгласно чл. 446 от ГПК са доходи от възнаграждение за труд или от пенсия под размера на минималната работна заплата. Законът не прави разлика между видовете пенсии. Чл. 466а, ал.2 от ГПК уточнява, че запорното съобщение не поражда действие спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата и това е съобразено при налагане на запора и последвалите удръжки. От името на ответника се твърди, че събраните суми са събрани законосъобразно, дължими са и липсват нанесени вреди на ищеца. Тъй като не става въпрос за удръжки от несеквестируем доход на длъжника, то и претенциите за причинени имуществени и неимуществени вреди се считат за неоснователни.

Като безспорно по делото е признато, че Г. О. З. е длъжник по изпълнително дело № 3004/2018г., образувано по описа на ЧСИ М. Б..

От събраните по делото писмени доказателства, преценени във връзка с приложимия закон се установи, че предявените иски са неоснователни, поради следното:

Съгласно чл. 446, ал.1 от ГПК, ако изпълнението по изпълнително дело е насочено върху пенсия, както е в разглежданият казус, чиито размер е над минималната работна заплата, може да се правят удръжки в полза на кредитора и вискател в изпълнителното производство в няколко случая. 1. Ако осъденото лице получава месечно възнаграждение в размер между минималната работна заплата и двукратния размер на минималната работна заплата, тогава се удържа една трета част от пенсията, ако лицето е без деца, и една четвърт част от пенсията, ако е с деца, които издържа; 2. Ако осъденото лице получава месечно възнаграждение в размер между двукратния размер на

минималната работна заплата и четирикратния размер на минималната работна заплата, се удържа една втора част, ако е без деца, и една трета част, ако е с деца, които издържа; 3. Ако осъденото лице получава месечно възнаграждение в размер над четирикратния размер на минималната работна заплата, се удържа горницата над двукратния размер на минималната работна заплата, ако е без деца, и горницата над два пъти и половина размера на минималната работна заплата, ако е с деца, които издържа.

По делото не се установи ищецът да има задължения за издръжка.

Спорът по настоящото дело е затова дали може да бъде наложен запор върху пенсията, която ищецът Г. З. получава за инвалидност поради общо заболяване. Действително от разпореждане № .../30.09.2022г., издадено от ТД на НОИ – гр. София се установи, че считано от 26.03.2014г. на ищеца Г. О. З. е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване - чл. 74, ал.1 от КСО, която съгласно това разпореждане е преизчислена и нейният размер към 30.09.2022г. е 790, 16 лв., а към 01.10.2022г. определеният размер на пенсията е 790, 16 лв. Законът, обаче, не поставя като критерий за това дали да се правят или да не се правят удържки по изпълнителни дела, вида на пенсията, т.е. дали тя е отпусната за възраст и стаж или на някои от другите законови основания. Единственият законов критерий е размерът на пенсията. С това законово положение ищецът е бил наясно и преди предявяване на иска пред Софийски градски съд, защото същият е бил уведомен от служител на дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ – гр. София, че след като той получава пенсия в размер над минималната работна заплата и в частност размерът ѝ е между минималната работна заплата и двукратният ѝ размер, при липса на задължения за издръжка, от пенсията му ще бъде удържана една трета.

По отношение на Г. З. не е нарушен закона, тъй като когато пенсията му е била в размер под размера на минималната работна заплата, установен за страната, ТП на НОИ – гр. София е уведомило ЧСИ Б., че няма да прави удържки от нея въз основа на запорно съобщение изх. № .../21.11.2019г. – писмо на л.16 от делото. След като е наложил запора върху пенсията на длъжника по изпълнително дело № 3004/2018г. – Г. З., ЧСИ Б. е получавал удържки в размер, определени от служител на дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ – София град, съобразно размера на получаваната от него пенсия. Така, считано от 01.08.2022г. размера на удържката е 50, 26 лв.; считано от

01.11.2022г. размера на удръжката е 80, 16 лв.; считано от 05.05.2023г.

размера на удръжката е 10, 16 лв. Добавките, които ищецът е получавал към пенсията, формират общия размер на дохода му и това не променя начина, по който се изчислява размера на удръжките, а именно – по посочения по – горе реда на чл. 446, ал.1 от ГПК.

Видно от изложеното, ЧСИ Б. не е правел удръжки от пенсията, която е получавал Г. З.. Той е наложил запора върху пенсията на ищеца, но на законно основание, което по делото не е оспорено, а именно като изпълнителен способ за принудително събиране на задължение, установено с влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК и издаден въз основа на нея изпълнителен лист.

По изложените по – горе съображения не са налице основания за търсене на отговорност от ЧСИ Б. за вреди, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение по чл. 441 от ГПК, във вр. с чл. 45 от ЗЗД, поради което предявените иски както за причинени имуществени вреди, така и за причинени неимуществени вреди следва да се отхвърлят като неоснователни.

Ищецът по делото е освободен от заплащане на държавна такса и разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковете, предявени от Г. О. З., с ЕГН *****, с адрес: гр. С... срещу ЧСИ М. Б., с рег. № ... на КЧСИ, с адрес: гр. С..., с правно основание чл. 441 от ГПК, във вр. с чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника ЧСИ М. Б. да заплати на ищеца Г. О. З. сума в размер на 471 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди и сума в размер на 500 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба – 31.01.2023г. до окончателното им изплащане.

Решението подлежи на обжалване от страните с частна жалба пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____